

Световната банка разшири значително обхвата на своята политика за оповестяване на информацията, отчитайки факта, че прозрачността и отчетността са от фундаментално значение за качеството на процеса на развитие. Тази нова политика, която представлява промяна в подхода на Банката за предоставянето на публичен достъп до нейната информация, се нарича „Политика относно достъпа до информацията“.

Политиката относно достъпа до информацията, която беше одобрена от Борда на изпълнителните директори на Банката през м. ноември 2009 г., ще влезе в сила от 1 юли 2010 г. Тя предвижда преминаване от подход, при който видовете информация, подлежащи на разкриване от Банката, се изброяват изрично, към подход, позволяващ на Банката да разкрива цялата налична информация, която не е обхваната от списъка на изключенията. В резултат от новата политика, Банката ще разшири обхвата на категориите редовно разкривана информация и, по-специално, информацията за проекти в процес на подготовка и на изпълнение, както и информация за действията на Борда на директорите.

От разсекретяване към предоставяне на достъп

Като **институция за финансиране на развитието**, чиято мисия се състои в намаляване на бедността, Банката трябва да бъде прозрачна по отношение на своите проекти и програми, да повишава качеството на дейността си чрез привличане на участието на по-широк кръг от заинтересовани страни, и да споделя своите глобални познания и извлечения си опит с възможно най-широка аудитория.

Като **междуправителствена институция**, притежавана от държавите-членки, Банката носи отговорност за публични средства и поради това има задължението да се отчита и да обръща внимание на въпросите и тревогите както на своите акционери, така и на цялата общественост.

Ръководни принципи

- Максимизиране на достъпа до информацията;
- Излагане на ясен списък с изключенията (т.е., на информацията с ограничен достъп);
- Осигуряване на защита за съвещателния процес;
- Създаване на ясни процедури за предоставянето на информацията;
- Признание на правото на заявителя да обжалва отказа.

Заедно с това, Банката е натоварена и със задължения към своите акционери, клиенти, персонал и третите страни да гарантира конфиденциалността на определена информация и на съвещателния процес, който се осъществява между персонала на Банката и

държавите-членки, и в рамките на персонала по време на разработването на предложения и решения, и постигането на договорености.

По тази причина, новата политика на Световната банка относно достъпа до информацията се стреми да намери оптимален баланс между необходимостта да се постигне максимално облекчен обществен достъп до информацията, и споменатото задължение за защита на конфиденциалността.

Информация, обхваната от списъка с изключения

Съгласно новата си политика, Банката ограничава достъпа до неголям брой видове информация, която би могла, ако бъде разкрита, да причини вреди на конкретни страни или интереси, а именно:

1. Лична информация и лични данни;
2. Комуникации на и между офисите на изпълнителните директори;
3. Процедури на Комисията по етика за служители на Борда на директорите;
4. Информация, която е предмет на привилегирани отношения между адвокат и клиент;
5. Сигурност и безопасност;
6. Информация с достъп, който е ограничен съгласно отделни режими за оповестяване (например, материали на вицепрезидентството по етични въпроси, на контролната група на инспектората и на групата за независимо оценяване);
7. Информация, предоставена от държавите-членки или от трети страни на конфиденциални начала;
8. Корпоративни административни въпроси;
9. Съвещателна информация;
10. Финансова информация.

Класификация на информацията

Цялата създадена или получена от Световната банка информация ще се класифицира или като публична информация, или като информация с ограничен достъп. Ако информацията попада в едно от десетте изключения, тя трябва да бъде класифицирана като „Само за служебно ползване”, „Поверителна” или „Строго поверителна”.

Обработка на информация на държавите-членки

Последствията на новата политика за информацията на държавите-членки варират в зависимост от това кой създава документите, както и от естеството на информацията.

Съществуват три типа такива документи, **които се изготвят от Банката**. На първо място, това са оперативни документи, които се обсъждат редовно с държавите-членки (като стратегиите на Световната банка за подпомагане на отделните страни (СПС), документите за оценяването на проектите; програмните документи). Такива документи се оповестяват след като държавата-членка е идентифицирала чувствителната информация и Банката я е коригирала, както счита за уместно. Съгласието на държавата-членка за оповестяването **не**

се изисква. На второ място са документите, които не се обсъждат редовно с държавите-членки (напр. отделни изследвания), които се оповестяват в съответствие с политиката. Ако съответният директор смята, че съществува чувствителна информация за съответната държава-членка, с нея се провежда консултация и документът се коригира, както Банката сметне за необходимо с оглед решаването на проблема или опасенията на страната. На трето място, услугите, предоставяни срещу заплащане на такси (напр. подлежаща на реимбурсиране техническа помощ) могат да бъдат оповестени само с писмено съгласие на плащащата страна (клиент).

Едновременно оповестяване. Въпреки, че СПС, документите за оценяването на проектите и програмните документи обикновено се публикуват в края на обсъждането им от Борда, новата политика позволява те да стават публично достъпни преди обсъждането им от Борда, ако съответната **държава-членка се съгласи в писмена форма с такова ранно оповестяване** (например, в протокола за проведените преговори).

Документите, **изготвени от държавите-членки** попадат в две основни групи:

(i) документи, подготвени като условие за финансирането от страна на Банката, които се предоставят на Банката с уговорката, че Банката ще ги направи публично достояние (например, екологичните доклади и докладите относно социалната защита; годишните одитирани финансови отчети на проектите, за които поканата за преговори е била изпратена след 1 юли 2010 г.), и (ii) друга информация на държавите-членки, която е в притежание на Банката, и която - освен ако не е публична - ще бъде третирана като конфиденциална. Ако информацията на държавите-членки се предоставя на Банката с ясното разбиране, че това се извършва на конфиденциални начала, тя няма да бъде разкривана без съгласието на клиента.

По отношение на информацията, за която дадена държава-членка счита, че трябва да бъде опазвана като конфиденциална, от държавата-членка ще се изисква да обсъди с Банката причините за конфиденциалността, тъй като решението за третирането на информацията като конфиденциална може да окаже влияние на способността на Банката да ползва тази информация. Ако бъде решено, че информацията трябва да бъде предоставена на Банката на конфиденциални начала, Банката ще поиска от държавата-членка да посочи подходяща класификация за цялата такава информация, като **маркира информацията** с означението "Предоставя се на конфиденциални начала" или "Поверителна информация". Ако не се посочи дали достъпът до информацията трябва да бъде ограничен и тази информация все още **не е била направена публично достояние**, Банката ще третира информацията като съвещателна и следователно като конфиденциална в съответствие със своята система за класифициране на информацията.

Съгласно новата политика паметните записки се третират като съвещателна информация и, като такива, достъпът до тях е ограничен. Въпреки това, политиката предвижда, че дадена паметна записка може да бъде направена публично достояние, ако Банката и държавата-членка се споразумеят за това.

Разсекретяване на информацията

Тъй като чувствителността на някои документи намалява с течение на времето, новата политика въвежда срокове за разсекретяване и предоставяне на достъп до определени видове информация след 5, 10 или 20 години. Информацията, която отговаря на условията за разсекретяване, включва съвещателна и финансова информация (с изключение на технически банкови и счетоводни данни), доколкото тя не съдържа друга конфиденциална информация.

Прерогативи при извънредни обстоятелства

В рамките на новата политика, Банката си **запазва правото да разкрива** определена корпоративна административна, съвещателна и финансова информация, достъпът до която е ограничен съгласно списъка на изключенията, ако **Банката прецени**, че общите ползи от такова разкриване надделяват над потенциалните вреди за съответния интерес(и), защитен(и) с изключенията. Ако дадена държава-членка е предоставила информация на Банката на конфиденциални начала, Банката трябва да поиска **писменото съгласие на съответната държава-членка** преди оповестяването.

Банката си **запазва правото да не разкрива** информация, които иначе би станала публично достояние, ако прецени, че това разкриване вероятно ще причини вреди, които надделяват над ползите от разкриването на информацията.